

DUMINECA

Organul Vicariatului Episcopal gr. cat. român din Maramureș

Biurul de distribuire: Librăria Asociației Sighet, Piața Unirii No. 25

Apare în fiecare Dumineca.

Prețul unui exemplar: 1 Leu.

Roagă-te și lucră!

(Urmare și sfârșit.)

Puterea de muncă întovărășită cu mintea, astăzi a adus la iveală o mulțime de lucruri, cari de cari mai minunate, de cari moșii și strămoșii nostri nici s'au încumătat să viseze. Ce sunt căile ferate cu locomotivele, gramo-și patefoanele și radio etc. decât niște lucruri vrednice de admirat, născocite de mintea omenească cu ajutorul atotputernicului Dumnezeu?

O muncă îndeplinită cu toată conștiința ne aduce cinste și recunoștință, ceea-ce este îndemn spre o forțare și mai potențată de a continua viața în muncă rodnică și folositoare atât nouă ca particulari, cât și societății omenești organizată în state și națiuni, preste cari toate își întinde scutul Biserica lui Hristos. Munca nobilitează inimile și înalță sufletele, aducând mângâiere și îndestulare celor strădalnici și sârguincioși

E mai presus de ori-ce îndoială, că fără ajutorul lui Dumnezeu noi nu putem face nimic. Nu putem nici barem să adaugem statului nostru un milimetru. Dumnezeu însă e în stare să facă și aceasta. Cu toate-că Dumnezeu ne ajută în îndeletnicirile noastre, dacă îl rugăm, nu ne este permis să ne prea încredem în rezultatul, ce-l așteptăm pe urma muncii noastre, rămânând în nelucrare. Ajută-ți și Dumnezeu îți va ajuta! Așa zice proverbiul. În ori-ce lucru ai să-ți pui toată încordarea, ca să te bucuri de un sfârșit bun și îndestulitor. Atunci ajutorul lui Dumnezeu cerut într-o rugăciune ferbinte nu va lipsi nici odată. Munca astfel începută va fi ușoară și plină de mângâiere. Ostenelele noastre nu vor rămânea nerăsplătite. Dând Dumnezeu darul, noi culegem roadele muncii noastre cu un rezultat mulțămitor. Ce e mic,

cu darul lui Dumnezeu se preface în mare. O trudă neînsemnată se răsplătește cu roade îmbelșugate și recoltă bogată spre bucuria și fericirea noastră și a semenilor nostri. În astfel de condițiuni munca noastră e o binecuvântare neprețuită și izvor nesecat de fericire.

Dar precum lucrul, munca nu poate fi rezultatul unei încordări trupești sau sufletești obținut fără rugăciune: așa nici rugăciunea nu se poate împlini fără lucru. Rugăciunea nu e un lucru așa ușor al sufletului, precum își închipuie unii. Rugăciunea pretinde o stăruință neobosită, pe care numai aceia și-o însușesc, cari sunt dedași la muncă continuă. Cei leneși nu sunt în stare să se roage lui D-zeu, sau și de încearcă așa ceva, arare ori le succede, de oarece le lipsește buna dispoziție, ce se recere la rugăciune. Cei harnici în rugăciune află un mijloc de ajutorare merit de a potența voința de muncă cu mai multă încordare, cu mai mare râvnă. Cerul asaltat de rugăciunile lor în inimi le varsă perseveranță și sârguință neobosită de a lucra cu zor până la isprăvirea muncii, fie aceea ori cât de anevoioasă.

Urmarea, ce o tragem din cele scrise mai sus, e că nici o regulă de viață nu aduce mai mult bine sufletului și trupului, decât aceasta regulă: „Roagă-te și lucră!” Ceice își iau de îndreptar pe cărările întortochiate ale vieții aceasta regulă n'au de a se teme, că truda și ostenelele puse în slujba muncii vor rămânea nerăsplătite. Roagă-te și lucră dară și tu, creștine, cu râvna înflăcărată, cu încordare neobosită în nădejdea unui viitor fericit, care să-ți picure în suflet stropi de mângâiere și mulțămire, fiind încredințat în conștiință, că prin rugă și muncă neîntreruptă ți-ai împlinit datorințele către Dumnezeu, către familia ta, către neamul

tău și cătră tine însuși! Lenea nu e pentru omul, ce vrea să se ferească. Numai hărnicia îți dă dreptul la cinste și recunoștință. Roagă-te și lucră!

P. B. Proton

Blăstămula asupra poporului evreesc, — reînvie mereu...

Din cuprinsul vecinicii s'au strecurat de atunci chiar una mie opt sute șase zeci de ani. Se număra în acele zile anul șapte zeci dela nașterea Mântuitorului lumii. Aproape întreagă lumea cunoscută ajunsese sub stăpânirea ori ascultarea celui mai puternic Popor de pe acele timpuri: al Romanilor cu un an înainte se suise pe tronul măreței împărății un liniștit, dar viteaz stăpânitor: Împăratul Vespasian. Abia urcase de un an la înălțimea conducerii și iată, că acolo, în Răsărit, un Popor supus stăpânirii, a ridicat iarăș steagul răscoalei... Era vecinic nemulțumitul și neastâmpăratul Popor „ales” al Evreilor. Mai încercaseră ei și în alte rânduri să „scuture jugul robiei” neplăcute prin tulburări, ațâțări și răscoale. De tot atâtea ori au fost însă „potoliți”. Prin Purtarea lor dușmănoasă, — totuși un singur lucru au isbit să ajungă: au umplut cu tot mai multă otravă inima temușilor stăpâni. Și se umpluse acum păharul... Și trebuia să se scurgă din el cu putere furia mâniei răzbu-nătoare... Cu multe neamuri și cu mai tari au avut ei de răfuit și toate au trebuit să se plece ori s'au prăbușit. Și nu Evreii vor fi aceia cari să poată nesocotiți și înfrunța voința, puterea și porunca Stăpânilor vremii. De astă dată focul urei se aprinsese și ardea cu o flacără de tot mare. Și aspră poruncă s'a dat: fără cruțare și fără iertare se va înăbuși răscoala și se vor zdrobi urzitorii ei, să se isprăviască cu ei pentru totdeauna...

Sosise chiar anul pentru care se potrivește și în care trebuiau să se îplinească toate profețiile: Patriarhilor, Profeșilor, Judecătorilor și mai ales și înainte de toate trașnica profeție și judecată a lui Dumnezeu Fiul, în Care și prin Care toate profețiile și semnele s'au împlinit. Deoarece Domnul popoarelor: Dumnezeu Tatăl, pentru mântuirea lumii un neam a ales și prin semne, minunji și bărbași aleși calea spre mântuire i-a ară-

tat, pânăce va avea să se nască după trup din sămânța lui David prin sfântul Spirit din fecioara Maria: Mesia, Dumnezeu Fiul, pentru mântuirea din robia păcatului. Și dupăce s'a luat puterea dela sămânța lui Israil, s'a dat sămânței lui Iuda, pentru păcatele și fărădelegile lor. Și Mesia „între ai săi a venit și ai săi pe Dânsul nu l'au cunoscut”... Ci mai mult, cu toate că multe semne și minuni și bine le-a făcut cu vorba și prin fapte, l'au batjocorit, l'au prigonit, l'au bătut, l'au încoronat cu spini și mai pe urmă l'au răstignit între doi tâlhari pe cruce. Dar a treia zi a înviat... Și multe neamuri au venit din Apus și Răsărit și au crezut întrânsul și s'au închinat Lui și mântuire au aflat. Căci mare a fost amărăciunea și scârba Fiului lui Dumnezeu printre ei... Le-a și spus'o în față: „O neam necredincios și preacurvar pânăcând voi fi cu voi? Neamul fățarnic și fără de rușine al Fariseilor și Saducerilor s'a încăpăținat și s'a învârtosat întru inima sa... Și când toate s'a împlinit, — a venit înfricoșata judecată și groznicul blăstăm pentru toate timpurile asupra poporului evreesc: „Ierusalime, Ierusalime, de câte ori am voit să adun pe fiii tăi, precum își adună cloșca puii sub aripile sale și nu ai voit; piatră pe piatră nu va rămânea din templul tău măreț și din cetatea ta. Iară poporul acesta neirebnic va fi zdrobit, supus își va pierde pe veci împărăția lui, se va risipi prin toată lumea și va fi fi hulit și asuprit de neamurile pământului... Și de scârbă și de ocară va fi Popoarelor lumii... Și de cum s'a rostit acest cumplit blăstăm încă nici nu s'au împlinit patruzeci de ani și s'a și împlinit în toată grozăvia lui. Și a fost când s'a împlinit anul șaptezeci dela Nașterea Mântuitorului... Din porunca Împăratului Vespasian, pleacă cu oaste fiul său mai mare: Tit, un general iscusit, să înfrângă pentru totdeauna cerbicia poporului evreesc. După câteva hărțuiri încunjură din toate părțile cetatea Ierusalimului și împrăștie peste zidurile ei toate încercările de atac și despresurare venite dinlăutru. Și cercul de fer și foc a rămas să străjuiască zidurile cetății, să nu rămână nici o scăpare. Și nu multă vreme a trecut astfel... Înlăuntrul cetății s'au și început grozăviile: foamea, setea, ciurma, tot felul de cumplite boli; se mâncau, se ucideau unii pe alții. Armata romană după câteva luni (7) de urgie răzbește peste ziduri în cetate... Și a făcut

acolo unul din cele mai cumplite măceluri, din câte pomenește lumea... Și s'au prăpădit atunci mii și mii de copii, femei, tineri și bătrâni. Și s'a aprins atunci și s'a dărâmat întreagă cetatea. Și un soldat a aruncat un tăciune pe coperișul templului lui Solomon și s'a aprins templul și s'a făcut praf și cenușe. Și iată astfel s'a împlinit o parte din blăsiăm: piatră pe piatră nu a rămas din toată cetatea. Și poporul evreesc cât a mai scăpat din măcel a fost rob și-a pierdut pe veci împărăția și a fost risipit și s'a împrăștiat prin toată lumea... Și a ajuns de scârbă, de ură și de ocară lumii. Nici un popor nu îl poate suferi. Și așa a început de atunci și până la sfârșitul veacurilor să fie hulit și prigonit de toate neamurile pământului. Și așa se împlinește asupra lui blăstămul rostit de Judecătorul popoarelor: de Domnul nostru Isus Christos. De aceea iubite creștine, azi când vezi cum se deslănțuiesc asupra acestui popor pedepsele în Palestina din partea Arabilor, ori prin alte țări ale lumii, să știi, că acesta este blăstămul, care vine asupra lui și va veni până la sfârșitul lumii fără încetare, ca să fie semn vecinic pentru toate neamurile, că „nu au primit și au răstignit pe Domnul”...

Buna cuviință.

Buna cuviință este podoaba creștinului bun. Ea este aceea, ce face posibilă viața oamenilor în familie, în comune, ba chiar în diferitele țări. Secretul bunei cuviințe este înrădăcinat adânc în religia creștină, căci poruncile principale ale acestei, iubeste pe Domnul, Dumnezeuul tău, din întreagă inima ta, din întreg sufletul tău și din toate puterile tale și iubeste pe deaproapele tău ca pe tine însuși pretind purtarea cuviincioasă. Cum? Dacă noi îl iubim pe Dumnezeu, atunci ne vom sfii ca numele Lui să-l pronunțăm altfel decât cu cea mai mare adorațiune și atunci noi niciodată nu vom blăstăma și nu vom injura. Cu aceasta că noi nu batjocorim numele cel sfânt al Domnului, deja în mare parte am satisfăcut buna cuviință; căci durere între țărani noștri nu e niciun păcat mai răspândit decât păcatul blăstămului și al injurării și care țaran nu injură și nu blăstăma se poate numi în parte cuviincios.

În parte zic, căci a doua poruncă prin-

cipală, care ne cere iubirea față de deaproapele nostru, ne cere și purtarea cuviincioasă față de el. Căci iubirea aduce cu sine blândețea în vorbe și în fapte; bunătatea ca eu să nu mă leg de lucruri neînsemnate, ca să am pricină de ceartă, ci să fiu bun cu toată lumea.

Necuviințele față de alții se pot grupa în două grupe: în grosolenii și în nerușinari.

Grosolan e acela care cu semenii săi se poarte dur, aspru. Grosolanul îngreunează viața sa și a altora. Grosolanul în loc să dea, aruncă. Grosolan e de ex. copilul care nu răspunde frumos la întrebarea părinților; bărbatul care vede că nevasta sa duce o povară grea și nu se grăbește să-i ajute. Grosolană e femeia care, când bărbatul o roagă să-i coase un nasture, pomenește pe dracul. Grosolan e tinerul care ajungând la o ușă deodată cu un mai bătrân nu-i face loc să intre, ei el se'mbulzește de a intra întâia ora. Vedeți, așa ceva e grozav de urât. De sine se înțelege că grosolanul n'are multe succese în viață și că de jumătate e câștigată cauza omului cuviincios.

Felul celalalt al necuviinței este nerușinarea sau impudicitatea față de alții. Aceasta nu e numai necuviință, dar e și păcatul cel mai mare. Și păcatul acesta e foarte răspândit între oamenii noștri.

O elevă, fiică de țaran, mi-a povestit: „Am mers acasă și ca să nu se spună despre mine că „mă țin” că umblu la școală, am mers la o șezătoare, care s'a ținut la fratele meu. Dar așa de urâte vorbe s'au spus acolo, așa de urâte gesturi (mişcări) s'au făcut, că eu făcându-mă roșie, ca para focului, după zece minute am fugit de acolo mâncând pământul. Am fost foarte tristă, că neamurile mele sunt așa de nerușinate.” Vedeți eleva a avut bunăvoința să nu se arate mândră, însă eu nu cred ca, după ce a văzut, să-și amintească bucuros de neamurile sale.

Nerușinarea o putem vedea pretutindeni. Duminecă pe străzi, la cinematografe, la circuri vedem fete tănere cu băieți tot așa de tănere, cu soldați vorbind în gura mare lucruri murdare și purtându-se scandalos. Sau este destul ca în vremea mesei să mergi între lucrători, să ascuți vorbele nerușinale ale lor, ca să înțelegi de ce a dat Dumnezeu acest an rău.

Să ne năzuim, să fim totdeauna cuviincioși, să nu injurăm și să nu blăstămăm, să ne purtăm blând cu semenii noștri și mai ales să nu fim nerușinați, — ca să putem aștepta darul lui Dumnezeu.

Dela Sate.

Constituirea AGRU-lui în Ferești s'a făcut în Adunarea Generală de Constituire, convocată pe ziua de 10 August a. c.

Cu toate că aceasta comună e una dintre cele cu mai puțini locuitori, credincioșii catolici nu s'au lăsat mai pe jos decât frații lor din celelalte comune din Maramureș, în care s'a înființat deja AGRU. Ba putem zice că în proporție cu starea lor materială au dat mai mult ca și alți.

Președintele de organizare a deschis sedința și arată celor prezenți prin cuvinte și exemple scopul AGRU-lui și mijloacele prin cari se poate realiza acest scop. Asemenea. Pop Dumitru teolog în Strasburg aduce exemple din viața evlavioasă a credincioșilor culți din occident, cum are să trăiască și să lucreze azi un creștin catolic, ce datorințe are.

Cei prezenți ascultând cu viu interes informațiunile referitoare la Agru după terminarea conferinței au procedat la înscrierea membrilor. Tabloul nominal al celor înscriși, s'a verificat în felul următor :

Cu câte 20 lei. Moș Vasalio, Moș Iuon. Pop Petru I. Vle, Pop Ștefan I. Iuon, Tiplea Ion I. Ion, Vlașin Vasalio, Pop Vasile, Rednic Petru, Moș Vasile I. George, Ștefan Tiplea f. primar, Tiplea Iuon Lupului, Tiplea Vasile I. Iuon I. Gh. Pop Gheorghe, Tiplea Ioan a Marișchi, Moș George I. Vle, Rednic Gheorghe I. Iuliu, Moș Iuon I. Gh. Tiplea Ștefan I. Ion. Marie Moș n. Ștef, Godja Ileana n. Tiplea. Codrea Petru I. Vle I. Gh. Pop Irina studentă, Sabo Maria inv. Pop Ștefan I. Vle.

Cu câte 50 lei. Tiplea Vasile, Pop Ștefan I. Gh. Bledea Mitraș, Pop Dumitru.

Cu câte 60 lei. Tiplea Ștefan.

Cu câte 100 lei. Pop Ion I. Vasalio, Iuliu Rednic, Pop Gheorghe I. Iuon, Tiplea Vasile I. Petru, Tiplea Petru I. Gh. I. Ștefan, Bereși Alexandru.

Constatându-se că s'au înscris 24 membri cu câte 20 lei, patru membri cu câte 50 lei, un membru cu 60 lei, iar șase inși cu câte 100 de lei. Adunarea a trecut la alegerea comitetului parohial.

La propunerea On. teolog Pop Dumitru au fost aleși cu unanimitate și aclamare :

Președinte : Rednic Iuliu. V. președ. : I. Tiplea Iuon Iuon, v. președ. II. Tiple Vasile. Secretar : Tiplea Vasile I. Ion, Ajutor de secretar : Pop George I. Ion. Membrii : Bereș Alex. Tiplea Petru I. Gh. I. Ștefan, Bledea Mitru, Tiplea Ștefan, Moș Iuon I. Gh. Conducerea casieriei să încredințeze dlui : Vlașin Vasile. Censori : Moș Vasile, Pop Gh. I. Vle, Tiplea Vasile I. Ion I. Gheorghe.

Terminându-se astfel constituirea urmează ca comitetul să între cât de curând în activitate cu aceaș însuflețire cu care a fost ales.

Poșta redacție. Prea-on. G. T. B. în Borșa. Mulțumită pentru reclamația făcută. Luăm act pentru a Vi se speda numerii reclamați. Suma de lei 200 o-am cvitat în unul din Nrii trecuți. Multe salutări !

Aviz școlar.

La școala normală de învățători din Sighet sunt 30 de burse vacante pentru cl. I.

On. domni preoți și domni învățători sunt rugați să îndemne pe părinții cari au copii buni, absolvenți de patru clase primare, a-i înscrie la școala normală, unde vor fi pregătiți pentru frumoasa carieră învățătorescă, plătind anual numai 4000 de lei.

Diracțiunea.

Calendar săptămânal.

31 Aug. — 6 Sept. 1930.

31. Dumineca XII. d. Rusalii (Ev. Matei 19, 16) Brăul Preac. Fecioare.

1. Luni. P. Simion Stălnic.
2. Marți. M. Mamant.
3. Mercuri. M. Antim.
4. Joi. M. Vavila.
5. Vineri. Pr. Zaharia.
6. Sâmbătă. Min. Arh. Mihail.